...సముద్రపొడ్డున ఇసుకతిన్నెపై చక్రవర్తి.

ఎదురుగా సముద్రం.

సముద్రంలో అలల ఉరవడి—తన హృదయంలోని ఆలోచనా సరళిలా.

[illegible] తీవ్రంగా సముద్రపు హోరు. హృదయంలో [illegible] హోరు.

[illegible] దాటి ప్రవహించాలనే అలల ఆరాటం. [illegible] చూడాలనే హృదయంలోని ఆత్రత.

సముద్రపు [illegible]—తన హృదయంలో [illegible].

[illegible] ప్రశాంతంగా [illegible] సముద్రపు అవతల [illegible].

దూరంగా లైట్‌హౌస్. లైట్ హౌస్ మీద రెండు పిట్టలు. చక్రవర్తి వాటి మీదనే దృష్టి కేంద్రీకరించాడు. అవి రెక్కలు అల్లార్చుతూ ఆడుకుంటున్నాయి. తను చూస్తుండగానే అవి మరింత దగ్గరగా జరిగాయి. మరో క్షణానికి కాస్త ఎడంగా జరిగాయి. అంతలోనే చెరో దిక్కుకూ ఎగిరిపోయాయి.

చక్రవర్తి దృష్టి మరల్చాడు చిన్న నిట్టూర్పుతో.

వాచీ వంక చూసుకున్నాడోసారి. ఐదూ ఇరవై. చుట్టూ కలియ చూశాడు.

ఆమె ఇంకా రాలేదు.

తను కూర్చున్న తిన్నెకు ఐదారుగజాల దూరంలో పిల్లలు పిచ్చుక గూళ్ళు కట్టుకుంటున్నారు. ఒకడు పాదం చాపి కూర్చుంటే, మరొకడు ఇసుక పోస్తున్నాడు. ఎత్తుగా ఇసుకని కుప్ప పోశారు. కుప్పమీద ఓ పుల్ల దాని కో రంగు కాగితం - కేరింతలు కొడుతూ ఆడు కుంటున్నారు. వాళ్ళ మనసులోకి నిర్మలత్వం—ఐకమత్యం ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి చక్రవర్తిని.

సూర్యుడు పశ్చిమం వైపు వాలిపోతున్నాడు.

చక్రవర్తి తన దృష్టిని మరో వైపు సారించాడు. గాఢంగా ఓ ప్రేమికుల జంట. ఆమె అతని భుజం మీద వాలిపోయి ఉంది. అతను ఆమె చెవిలో గుసగుసలు చెప్పుతున్నాడు. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూంది. అతనూ శ్రుతి కలుపుతున్నాడు.

మళ్ళీ సముద్రం వైపు చూశాడు చక్రవర్తి. లైట్ హౌస్ వంక, పిల్లల వంక, వాచీ వైపు చూశాడు.

సంధ్య ప్రవేశించే సమయమైంది.

కానీ, సంధ్య ఇంకా రాలేదు.

'అవును, ఇంకా రాలేదేమిటి?' తన మస్తిష్కంలో మెరిసిన ప్రశ్న.

సంధ్య.

సంధ్యని తను ప్రేమించాడు. గాఢంగా ప్రేమించాడు. అంతకన్నా ఎక్కువగా ఆరాధించాడు. తన హృదయంలో సంధ్యకు ఓ ఔన్నత్యాన్ని ఆపాదించాడు. సంధ్య తన జీవితంలో ప్రవేశించటం చిత్రంగా జరిగింది సంవత్సరం క్రితం.

ఆరోజు కాలేజీ తెరిచిన మొదటివారం. తను కొత్తగా లెక్చరర్ పోస్టులో అపాయింట్ అయిన రోజులు. ఫైనలియర్ క్లాసులోకి వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. క్లాసంతటినీ ఓ సారి కలియ జూశాడు. తన కళ్ళు ఓ అమ్మాయి మీద నిలిచిపోయాయి. అంత అందం తను అంతకు ముందెన్నడూ చూడలేదు. ఆ క్షణం నుండే తను ఆమెని ఆరాధించటానికి నాంది పలికింది.

తను పాఠాన్ని చెపుతుంటే; ఆమె అందరి కన్నా శ్రద్ధగా, ఆసక్తిగా వినేది. తనకు తెలీకుండానే ఆమె మీద తన కో అభిప్రాయం ఏర్పడి పోయింది. అభిమానించటం, ఆరాధించటం ప్రారంభించాడు. తన మీద క్రమంగా ఆమెకూడా ఆసక్తిని కనపరచటం గమనించాడు తను. ఆ తరవాత ఆమె తన దగ్గర ట్యూషన్ చేరింది. ఆ కారణం చేతనే తామిద్దరూ మరింత చేరువైనారు. ఆమె కళ్ళలోనూ ఆరాధన తొంగి చూసింది.

సంధ్య లేనిదే తన జీవితం వెలితిగా ఉన్నది చక్రవర్తి కిప్పుడు.

చక్రవర్తి ఆలోచనం నుంచి తేరుకుని మళ్ళీ చుట్టూ చూశాడు.

'ఈ వేళ తను సంధ్యకు చెప్పబోయే శుభవార్త ఓ విధంగా సంతోషాన్నీ, మరో విధంగా విచారాన్నీ కలిగిస్తున్నది. ప్రస్తుతం విచారం కలిగినా, ఆ తరవాత మరింత సంతోషాన్ని అనుభవించ వచ్చునన్న ఆశతో విచారాన్ని పక్కకు నెట్టి ఇప్పటి సంతోషాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు చక్రవర్తి.

తన కివ్వాళ బెనారస్ యూనివర్సిటీ నుంచి లెటర్ వచ్చింది. రీసెర్చి చేయటానికి అవకాశం దొరికింది.

కోన శ్రీనివాసరావు

ఈ అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోవటానికి తన మనస్సంగీక రించటం లేదు. కానీ, సంధ్య తనకు కొన్నాళ్ళ పాటు దూరమై పోతుందన్న బాధ. తా మిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవాలనికూడా నిర్ణయించుకున్నారు. అందుకు తమ సమ్మతిని తెలియజేస్తూ నిన్నటి రోజున తన తండ్రి వద్దనుండి జాబుకూడా వచ్చింది. ఈ శుభ వార్త సంధ్య చెవిలో వేయాలని ఎంతగానో ఉవ్విళ్ళూరి పోతున్నాడు తను.

ఆలోచనల నుండి బాహ్యంలోకి వచ్చాడు చక్రవర్తి.

సంధ్య ప్రవేశించింది.

కానీ, సంధ్య ఇంకా రాలేదు.

'ఎందుకని?' అతని మస్తిష్కంలో ప్రశ్న.

అలల పోటు తగ్గి ప్రశాంతంగా ఉన్న సముద్రం. నిర్మలమైన నీలాకాశం—దూరంగా లైట్ హౌస్, ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన పిచ్చుక గూడు—చేతులు పట్టుకుని వెళ్ళిపోతున్న ప్రేమికుల జంట.

వాచీ చూసుకున్నాడు.

'అరగా యాభై.'

ఆలోచనలు గతం వైపు మళ్ళాయి.

ఓ రోజు!

సంధ్య చేతిలో తన చేయి. ఇద్దరూ ఇసుకలో నడుస్తున్నారు. తను ఆమె చేతిని సున్నితంగా నొక్కాడు ఆవేశంతో.

సంధ్య పులకించి పోయింది.

"చలిగా ఉందా?" తన ప్రశ్న.

"కాదు, పులకింత." ఆమె జవాబు.

తరవాత ఎందుకో తను వేసిన ప్రశ్నకు తనకే నవ్వు వచ్చింది.

ఇద్దరూ కూర్చున్నారు దగ్గరగా. . . మరింత దగ్గరగా.

సంధ్య ప్రవేశించింది.

నీలి ముసుగులో సంధ్య.

నీలి చీరెలో సంధ్య.

ప్రకృతి ఒడిలో సంధ్య.

తన ఒడిలో సంధ్య. ఆమె చేతిమీద తన చెయ్యి.

ప్రకృతితో సంధ్య ఊసులాట.

సంధ్యతో తన పిచ్చాపాటీ.

నీలి కళ్ళకు నల్లటి కాటుక. కాటుక మాటున దాగిన కోరికలు-పిల్లగాలికి కదులుతున్న ఆమె ముంగురులు. తన సవరింపు-ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ ముంగురులు సవరిస్తున్న ఆ క్షణంలో తనలోనూ ఏదో పులకింత.

"ఏమి టలాగే ఉండిపోయావు?" ఆమె ప్రశ్న.

"పులకింత." తన సమాధానం.

కిలకిలా నవ్వింది దామె. అలల ఉరవడి.

ఆ శబ్దంలో ఆమె నవ్వు లీనమై పోయింది. తనూ శ్రుతి కలిపాడు.

ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు తను.

కళ్ళు, చెక్కిళ్ళు, అధరాలు.

అధరాలు.

తన హృదయంలో ఏదో కోరిక—ప్రేరేపణ—వెంటనే నిగ్రహం. తనే జయించాడు.

చిటికిన వేలితో ఆమె చెక్కిళ్ళు స్పృశించాడు. ఆమె చిరునవ్వుతో తన కళ్ళలోకి చూసింది.

"నీ ప్రవర్తన వింతగా ఉంది."

"అవును. నా హృదయంలో ఆలోచనలు ఏవో కొత్త పరవళ్ళు తొక్కుతున్నాయి." తను.

ఆమె మళ్ళీ నవ్వింది.

తనూ నవ్వాడు.

"ఈ నీలి గాజులు నీ చేతికి చాలా అందంగా ఉన్నాయి."

"అవును, నా కంటే అవే అందంగా ఉన్నాయి."

"కాదు, నీ చేతికి వేసుకున్నందుకు వాటి అందమూ, విలువా పెరిగాయి."

"నా మీద అభిమానం అలా అనిపిస్తున్నది మీకు." చిలిపిగా చూస్తూ అన్న దామె.

"కాదు, వాస్తవం."

కాసేపు మౌనం.

సముద్రం వైపు చూస్తున్నది సంధ్య.

తను సంధ్య వైపే చూస్తున్నాడు.

"నీలో ఐక్యమై పోవాల నుంది, సంధ్యా." హఠాత్తుగా అన్నాడు తను.

ఆమె తన వైపు చూసింది. ఆ చూపులో కోటి భావాలు. తన భావాల్ని మాటల ద్వారా వ్యక్తం చేయ టానికి సాధ్యం కానప్పుడు తన కళ్ళలోనూ, మనసు లోనూ వ్యక్తం చేస్తుంది సంధ్య. అది ఆమె లోని గొప్పతనం. వాటిని స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవటంలో తనూ గొప్పవాడే అనిపిస్తుంది తనకి. సంధ్య ఆవే మాటల్ని చాలా సార్లు అంది తనతో.

"నువ్వు మనుష్యుల ముఖాల్ని చదవటంలో గొప్ప వాడివి."

"హృదయాల్నికూడా." చిన్న సవరణ చేసుకున్నాడు తను.

ఆమె కళ్ళు గర్వంతో మెరిశాయి.

తన కళ్ళుకూడా!

సంధ్య చీకటి తెరల వెనకాలకి వెళ్ళిపోయింది.

'ఇక వెళ్దాం!' అన్నట్లు సంధ్య లేచి నిలుచుంది.

చక్రవర్తీ బయలుదేరాడు.

ఇలాంటి సమావేశాలెన్నో తమ ఇద్దరి హృదయాల్ని మరింత దగ్గరికి చేర్చాయి.

చక్రవర్తి మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నిశ్శబ్దం!

'ఈ రోజు ఎందుకని రాలేదు సంధ్య?' అనుకుంటూ లేచి బయలుదేరాడు.

'రేపైనా తప్పకుండా కలుసుకొని, ఈ వార్తలు ఆ ఉత్తరం' అనుకుంటూ నడక వేగం పెంచాడు.

* * *

సాగరతీరం, సాయంత్రం —

చక్రవర్తి ఇసుకలో కూర్చున్నాడు — చుట్టూ పరికిస్తూ.

ఎదురుగా సముద్రం. అలల ఉరవడి. తన హృదయంలో అలజడి! దూరంగా లైట్ హౌస్. కొద్ది దూరంలో పిల్లల కేరింతలు.

సంధ్యకోసం తన ఎదురు చూపులు!

సంధ్య ప్రవేశిస్తూంది!

దూరంగా మెల్లమెల్లగా నడుస్తూ వస్తున్న సంధ్య!

చక్రవర్తిలో సంతోషం ఉప్పెనలా పొంగింది- ఈ రోజైనా సంధ్య దర్శనం కలిగినందుకు, శుభవార్త అందించటానికి అవకాశం దొరికినందుకు.

సంధ్య వచ్చి చక్రవర్తి పక్కన కూర్చుంది— కాస్త దిగులుగా.

చాలసేపు నిశ్శబ్దం!

సంధ్య మోకాళ్ళమీద తల ఆనించి, చూపుడు వేలితో ఇసుకలో పిచ్చి గీతలు గీస్తూంది.

చక్రవర్తి ఆమెనే చూస్తున్నాడు.

తనే ప్రారంభించాడు సంభాషణ. "నిన్న రాలేదేం,సంధ్యా!ఎదురుచూసి కళ్ళు కాయలుగాచాయి." నిన్న తను అనుభవించిన బాధను వెళ్ళబోసుకుంటూ, తనెందుకు రాలేదో కారణం తెలుసుకోవాలన్న ఆత్రత కొద్దీ అడిగాడు.

"సారీ, పనుండి రాలేక పోయాను!"

ఆమె సమాధానం తనకు రుచించక పోయినా, జరిగి పోయిన దాన్ని గురించి మరింత లోతుగా ఆలోచించి, ఈ అమూల్యమైన కాలాన్ని వృథా చేసుకోవటం ఇష్టం లేక పోయిం దతనికి.

"గుడ్ న్యూస్, సంధ్యా! నాకు బొంబాయ్‌లో రీసెర్చికి అవకాశం దొరికింది!" సంబరంగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

ఒక్కసారి ఆమె తలెత్తి అతనివైపు చూసింది.

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్!"

ఆమె మాటల్లోనూ, ముఖంలోనూ ఎలాంటి భావమూ వ్యక్తం కాలేదు చక్రవర్తికి.

ఆశ్చర్యం వేసింది చక్రవర్తికి.

ఈ వార్త అందించగానే ఆమె సంతోషంతో ఉప్పొంగిపోతుందని అనుకున్నాడు. ఆమె నిర్లిప్తతతో అతని ఉత్సాహం నీరుగారిపోయింది.

ఉత్సాహాన్ని పుంజుకోవటానికి చక్రవర్తి ప్రయత్నం!

చక్రవర్తి చుట్టూ కలయ జూశాడు.

సంధ్యవేపు — గుప్పిటతో ఇసుక తీసుకుని ఒకచోట కుప్పగా పోస్తున్న దాని.

లైట్ హౌస్ — పిల్లలు — సముద్రం — మళ్ళీ సంధ్య. ఇంకా పోగ్స్తానే ఉంది . . . ఇంకా . . . ఇంకా.

ఉన్నట్టుండి ఒక్కసారిగా అతివేగంతో ఇసుక కుప్పని చెల్లాచెదురుగా విసిరేసింది.

చక్రవర్తికి అర్థం కాలేదు ఆమె అంతరంగం!

దృష్టి మరల్చాడు.

అయిదారు గజాల దూరంలో నీలి రంగు పిట్ట— ముక్కున కరుచుకుని ఏదో ఆహారం. దాన్ని ఇసుకమీద పెట్టుకుంది. అంతలోనే మరో నీలిరంగు పిట్ట వచ్చి- వాలింది. మొదటిదాని ఆహారాన్ని రెండో పిట్ట ఎగర తన్నుకు పోవటం — మొదటి దాని దీనమైన చూపులు ఆర్తనాదం.

చక్రవర్తి హృదయంసానుభూతితో నిండిపోయింది.

ఉత్సాహాన్ని హృదయం నిండా నింపుకుంటూ చక్రవర్తి.

"మొన్న నాన్నగారి దగ్గర నుండి లెటరొచ్చింది!"

'ఏమని?' అన్నట్లు అతని కళ్ళలోకి చూసిం దామె.

ఆ చూపు అర్థం చేసుకున్న చక్రవర్తి చెప్పుకు పోతున్నాడు:

"నీ ఇష్టానికి మేము ఎప్పుడూ వ్యతిరేకులం కాముని తెలిసి గూడా నీ పెళ్ళి విషయం రాశావు నాకు! సంతోషం. నీ ఇష్టాన్ని కాదనాలని మా కెప్పుడూ లేదు. నీ భవిష్యత్తుని ఎలా తీర్చి దిద్దుకోవాలో ఆలోచించి, ముందడుగు వేయగల శక్తి, వయసూ నీ కున్నాయి. నువ్వు రాసిన అమ్మాయిని నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవటానికి మా కెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు!"

ఓ క్షణంపాటు ఆగాడు.

సముద్రం కేసి చూశాడు.

అలలు ఒడ్డుని దాటి ప్రవహించాలని ముందుకు ఉరుకుతున్నాయి.

ఆమె వైపు చూశాడు.

వెంటనే ఆమె తల దించేసుకుని మోకాళ్ళ మీద తల ఆనించి వడుస్తున్నది.

ఆమె చెంపల మీదుగా కన్నీటి ధారలు.

చక్రవర్తికి ఏమీ అర్థం కావడం లేదు. అంతా అగమ్య గోచరంగా ఉంది.

అతని హృదయం బాధగా మూలిగింది.

"సంధ్యా, ఏడుస్తున్నావా?" తన ఆరాధ్య దేవత అలా కన్నీరు కారుస్తుంటే చూడలేక పోతున్నాడు చక్రవర్తి.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

"ఎందుకు? ఏం జరిగింది? చెప్పు." ఆమె చుబుకం పట్టుకుని పైకెత్తుతూ అడిగాడు.

సమాధానం లేదు.

తన గుండెలో బద్దలవుతున్న అగ్ని పర్వతం లాంటి వార్తని అతనికి చెప్పేసి, హృదయ భారం తగ్గించు కోవాలని మనసులో ఉన్నా, ఆమెకి మాటలు పెగలటం లేదు.

"నాకు చెప్పవూ?" ఆమె తలమీద తన చెయ్యి.

"నాకు పెళ్ళి నిశ్చయం చేశారు." అస్పష్టమైన పదాలు.

అతని గుండె పగిలిపోయింది. తను కూర్చున్న నేల బద్దలై తను అగాధంలో పడిపోతున్నట్లనిపించింది.

అయిదు నిమిషాలకు కానీ తేరుకోలేక పోయాడు తను.

అతనికి మాటలు పెగలటం లేదు.

"కారణం?" మనసులో అనేక ఆలోచనలు, ప్రశ్నలు ముసురుకుంటున్నా, అంతకంటే ఏదీ పెగల్లేదు, ఆమెని ప్రశ్నించటానికి.

"పరిస్థితులు." అంది.

"హుఁ పరిస్థితులు—ఇన్నాటి వరకూ లేని పరిస్థితులు ఈ రోజు వచ్చి పడ్డాయా? అంత తప్పించుకోలేని పరిస్థితులా? పరిస్థితులకు ఎదురీదాలని తెలీదా, నీకు?" ఆమె జవాబు అతనికి అర్థవంతంగా గోచరించ లేదు.

ఆమె కాస్త నిలదొక్కుకోవటానికి ప్రయత్నించింది.

"పరిస్థితుల్ని బట్టి మనం నడవాలి కానీ, మనల్ని అనుసరించి పరిస్థితులు నడవవని నువ్వే కదా చెప్పావు."

అతనికి ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచలేదు.

మౌనం.

"అంతకంటే వేరే కారణ మేమీ లేదా?" చక్రవర్తి రెట్టించాడు. తను ఏం మాట్లాడితే ఆమె హృదయం బాధకు గురి కాకుండా ఉంటుందోకూడా తెలుసుకో నంతగా అతని వివక్షతా జ్ఞానం పట్టు తప్పింది.

"మా వాళ్ళకి ప్రేమ వివాహాల మీద నమ్మకం లేదు." అన్ని ప్రశ్నలకూ ఆమె మాటగానే సమాధానం చెబుతున్నది.

"నమ్మకం! వాళ్ళ నమ్మకాలకి పిల్లల జీవితాలని, హృదయాల్ని బలి చేస్తారు. వాళ్ళు చేస్తున్న ప్రతి పనికీ తల ఒగ్గి ఎలా ఉండగలిగావు? ఎదిరించాలని అనిపించలేదా నీకు?"

"నే నేం చేయగలను? నేనో అబలని." ఆమె అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకుంది.

చక్రవర్తి ఆలోచిస్తున్నాడు.

'నిజమే, తను మాత్రం ఏం చేయగలడు? ఒక విధంగా ఆలోచిస్తే ఈ తప్పంతా తనదేనేమో! తను ప్రేమించాడు ఆమెని. ఆమె ప్రేమించింది. తను హృదయం అర్పించాడు.ఆమెకూడా. ఈ సంవత్సర కాలంలో కనీసం ఒక్కసారైనా తను తెగించి వాళ్ళ వాళ్ళతో చెప్పటానికికూడా ప్రయత్నించ లేదు. ఆమె ప్రయత్నించలేదు. పెద్దవాళ్ళు తమ పని తాము కానించారు. నిజంగా తప్పంతా తనదే.

చక్రవర్తి చుట్టూ పరికించాడు.

సముద్రం—లైట్ హౌస్—సంధ్య.

ఎగిసి పడుతున్న గుండెలు—కళ్ళలో నీళ్ళు—చెంపల మీదుగా కన్నీటి ధారలు.

అతని హృదయం ద్రవించింది. ఆమె దగ్గరగా జరిగాడు తను.

"నా మాటలతో బాధ కలిగించానా?"

ఆమె దుఃఖం మరింత ఎక్కువైంది.

"సంధ్యా, ఏడుస్తున్నావా! నిజమే, పరిస్థితులు మన చేతిలో ఉంటాయా? అన్నీ మనం అనుకున్నట్లే జరిగితే, ఇంక లైఫ్‌లో థ్రిల్ ఏముంటుంది? అందుకే ఒక్కోసారి మనం అనుకున్న వన్నీ జరక్క పోయినా, మనం జీవితంతో రాజీపడటం నేర్చుకోవాలి! నువ్వు నాకు దక్కలేదన్న బాధేకానీ, ఎక్కడైనా సరే నువ్వు సుఖంగా ఉంటూ, హాయిగా సంసారాన్ని గడపటమే నాకు కావలసింది. అలా అని నా కింతటితో నీ మీద ప్రేమ తగ్గిపోయిందని కానీ, ఇంతకు ముందు లేదనికానీ కాదు

[illegible]—
అంటూ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible].

[illegible] [illegible] ప్రశాంతత అదే!

చక్రవర్తి [illegible] [illegible] [illegible]. తను [illegible] పోతున్నా, [illegible] వెలుగు ప్రసాదించే [illegible] లాగానే — [illegible] బాధతో కరిగి పోతున్నా, [illegible] — తన ఆరాధ్య దేవత సంధ్య [illegible]. తను ప్రయత్నం చేసి ఆ [illegible] దానికి. అలా చేసి ఆమె [illegible] లేకపోయింది. [illegible] ఆనందం తనకు దక్కలేదన్న [illegible] పరిచిన్నప్పుడు.

[illegible] విస్మరించింది—[illegible] మాటుకి.

సంధ్య తన జీవితం నుండి విస్మరించింది. తను ఉండేది కొన్ని [illegible] అయినా, హృదయాని కెంతో [illegible] కలిగిస్తుంది. తనతో సంధ్య కలిసి తిరిగింది సంవత్సరమే అయినా, హృదయంలో ప్రేమామృతాన్ని కురిపించింది.

రోజూ సాయంకాలం వేళ సంధ్య ప్రవేశిస్తుంది. అందుకే తను మొదటి నుండీ సంధ్యకోసం ఎదురు చూసేవాడు.

కనీసం వచ్చే జన్మలో నైనా సంధ్య తన స్వంత మవుతుందన్న ఆశ!

అందుకే తను ఎప్పటికీ సంధ్యని ఆరాధిస్తూనే ఉంటాడు!

చీకట్లు కమ్ముకోవటంతో ఇద్దరూ లేచి బయలు దేరారు.

అదే తన చివరి కలయిక—సంధ్యతో.

పదేళ్ళ తర్వాత —

కాలంలో మార్పులు — మనుష్యుల్లో మార్పులు— మనస్తత్వాల్లో మార్పులు.

చక్రవర్తి సముద్రపొడ్డున ఇసుక తిన్నెపై కూర్చున్నాడు.

అలల ఉరవడి — కానీ, తన హృదయంలో?

నిర్లిప్తత!

దూరంగా లైట్ హౌస్ — దగ్గరగా పిల్లలు — [illegible] గూడు — కేరింతలు.

[illegible] ప్రవేశించి [illegible].

చక్రవర్తి ఆలోచిస్తున్నాడు.

[illegible] జ్ఞాపకాలు!

[illegible]—సంధ్య జీవితం[illegible], తన జీవితం [illegible] బేరీజు వేసుకుంటున్నాడు.

[illegible] పరిశీలిస్తున్నాడు.

[illegible] ఉంది. వెంట వెంటనే ఎలుగురు పిల్ల[illegible] అవినీతి ఆరోపణతో భర్తకి ఉద్యోగం [illegible], [illegible], [illegible], అనారోగ్యమైన పిల్లల పోషణ — విరక్తి.

తను ఇంకా బ్రహ్మచారి. అయినా, తనకు బాధ లేదు, సంధ్య జీవితం అలా అయిపోయిందే అన్న బాధ తప్పితే. తనింకా సంధ్యని ఆరాధిస్తూనే ఉన్నాడు. తన జీవితంలో [illegible] మార్పేమీ లేదు.

చక్రవర్తి నిర్వికారంగా నవ్వుకున్నాడు. నిర్లిప్తతని గుండె నిండా నింపుకుంటూ.

సంధ్య చీకట్లో [illegible]గా కలిసిపోయింది!

ఇమామి పని మీ సౌందర్యాన్ని పోషించ డమే. మీరు సౌందర్యవంతులని ఇమామి రుజువు పరుస్తుంది.

స్త్రీ సౌందర్యానికి [illegible]. ఇమామి ప్రొడక్ట్స్ స్త్రీలోని [illegible] సౌందర్యాన్ని [illegible] చేస్తుంటుంది.
ఇమామి టాల్క్ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఉంది—[illegible] [illegible].
ఆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
ఇమామి వ్యానిషింగ్ క్రీమ్‌లోని [illegible] [illegible] ప్రత్యేకత. దీనివల్ల మీ చర్మం [illegible] [illegible] మీ [illegible] [illegible].
ఇమామి క్రీమ్ [illegible] [illegible] క్రీములో [illegible] ఉంది. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

★ ఇమామి టాల్క్ ★ ఇమామి వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ★ ఇమామి క్రీమ్ [illegible]
★ ఇమామి కోల్డ్ క్రీమ్ ★ ఇమామి ఫౌండేషన్ క్రీమ్.

[illegible] ఉత్పత్తి దారులు: [illegible] కెమికల్స్, [illegible] [illegible]
కలకత్తా-700 007

ఇమామి. మీ అందాన్ని తీర్చి దిద్దుతుంది